ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Κ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6406

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Πῶς μπόρεσε νὰ χωρέση ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπίνη περιπέτεια, ἀκέραιον τὸ φοβερὸν αἴνιγμα τῆς ζωῆς, πλῆρες τὸ σπαρακτικὸν πεπρωμένον της, μέσα εἰς αὐτὴν τὴν Φάτνην τῆς Βηθλεέμ, ποὺ κάμνει, ἀπόψε τὴν νύκτα ποίημα λυτρωμοῦ, ποὺ ἀκινητεῖ τὰ ἄστρα εἰς μαρμαίρουσαν μαρτυρίαν ἠθικῆς κοσμογονίας, ποὺ σηκώνει τὴν ψυχὴν εἰς εὐθεῖαν συνάντησιν μὲ τὴν Ἀλήθειαν; Πῶς μπόρεσε νὰ χωρέσουν ἐκεῖ ἡ καρδιὰ καὶ ἡ σκέψις, ἡ ἔξαρσις καὶ ὁ ρεαλισμός, τὸ ὄνειρον καὶ ἡ πρᾶξις; Πῶς μπόρεσε νὰ χωρέσουν ὁ πόνος καὶ ἡ προσδοκία, ἡ ὀδύνη καὶ ἡ ἐλπὶς ἑνὸς Κόσμου, ποὺ εἰς τὴν διαδρομὴν τῶν αἰώνων τὰ ἐγνώρισεν ὅλα καὶ ὅλα τὰ ἐγεύθη — ἀδιάφορον ἐὰν τὰ ἐννόησεν ἢ ὄχι — ἀλλὰ ἀκόμη δὲν κατώρθωσε νὰ εὕρῃ πυξίδα ἱκανὴν νὰ τὸν προσανατολίσῃ εἰς ὅ,τι, κατ' ἐξοχήν, τοῦ ἔλειψε, τοῦ λείπει καὶ θὰ τοῦ λείπῃ πάντα: Εἰς τὴν γαλήνην;

Δὲν εἶναι, βέβαια, νέον τὸ ἐρώτημα. Καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἀκροσφαλῆ «θέσιν», ὕστερα ἀπὸ κάποιαν ἐπισκόπησιν τοῦ ὁρίζοντος, ὅπως τὸν ἀνοίγουν καὶ τὸν διαμορφώνουν φῶς καὶ σκιαί, διαφάνειαι γελασταὶ καὶ σκοτάδια πυκνά, ἔντονοι χρώματα καὶ ἀπαλαὶ ἀποχρώσεις. Φυσικόν, ὅμως, εἶναι, ὅτι ἐπανέρχεται κάθε φοράν. Διότι, ἐνῷ διατηρεῖ ὅλην του τὴν ἐπικαιρότητα — τώρα, μάλιστα, περισσότερον ζέουσαν καὶ πιεστικὴν — δὲν ἔχει ἐγγίσει εἰς ἀπάντησιν στερεάν, θετικήν, διαυγῆ. Δὲν ἔχει, ὅμως, πράγματι, προσεγγίσει; Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν δεδομένων μὲ τάσιν λογιστικῆς ἀξιολογήσεως τὸ ἐμφανίζει, ἀναμφισβητήτως, ἀναπάντητον. Ἀλλ' εἶναι λάθος. Λάθος πελώριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον, κατὰ κύριον καὶ πρῶτον λόγον, πάσχει ἡ σύγχρονος ζωή. Ἡ ἀπάντησις ὑπάρχει, ἀκριβῶς, εἰς τὴν Φάτνην· ἀκριβῶς, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ γραφικὸν γεγονὸς τῆς Γεννήσεως. Τὸ ὑπέρλαμπρον γεγονὸς τῆς Γεννήσεως, πού, σήμερα, γίνεται ποίημα ὑπερτάτης τρυφερότητος καὶ καλωσύνης. Ποίημα, γραμμένον μὲ τὴν λαχτάραν τῆς ψυχῆς δι' ἀγάπην καὶ εἰρήνην, πλημμυρισμένον ἀπὸ ἀνόθευτον λυρισμόν, κυριαρχημένον ἀπὸ εἰλικρίνειαν, τιμιότητα καὶ φαντασίαν. Ἐκεῖ, εἰς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ποὺ φαντάζει ὡσὰν ἐξαίσιον ὄνειρον μέσα εἰς τὸ μυστήριον μιᾶς Νύχτας, ποὺ ἀφουγκράζεται ν' ἀκούσῃ τὸ μήνυμα τῶν Ἀγγέλων, ποὺ προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ τὸ ἀπέραντον, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ ἐννοήσῃ. Ἐκεῖ ὀλιγόλογος, σαφής, ἁπλοῦς προσφέρεται ὁ Κῶδιξ, ποὺ ἐξηγεῖ τὸ νόημα τῆς ὑπάρξεως καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ὁδηγίαν διὰ τὴν ἄνοδον μέχρι τοῦ «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν». Καὶ μὲ πόσον μεγαλεῖον ἁπλότητος!... Ἡ Φάτνη καταλύει τὸν στόμφον· ἐκμηδενίζει τὴν μελαγχολίαν τῆς ματαιότητος· ἀποδεικνύει τί εἶναι αὐθεντικὸν καὶ τί παραποίησις· διδάσκει ὅτι καμμία σοφία δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι πλήρης, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ αὐτάρκειαν καὶ πειστικότητα καὶ κῦρος, ἐὰν καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ὁλοκλήρωσίς της δὲν εἶναι σφραγισμένη ἀπὸ ἀγάπην καὶ ἐπιείκειαν· ἐὰν καὶ πρόλογος καὶ ἐπωδὸς δὲν εἶναι ἡ ἑτοιμότης διὰ τὴν κατανόησιν, ἡ ἐγρήγορσις διὰ τὴν μεταμέλειαν καὶ τὴν καλωσύνην, ἡ συνείδησις τῆς εὐθύνης τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὴ ἡ συνείδησις εἶναι καὶ ἡ οὐσία ὅλων τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐμπλέκονται εἰς ἀγχώδη σχήματα καταθλίψεως. Καὶ φορτίζουν τοὺς καιρούς μας, ὅπως καὶ τότε, ποὺ ἤγγιζε τὴν Γῆν τὸ θαῦμα τῆς Θείας Γεννήσεως, μὲ τὴν ἀπελπισίαν τραγικῶν, ἐξουθενωτικῶν καὶ ἐκ πρώτης ἐντυπώσεως ἀναντιμετωπίστων ἀδιεξόδων. Καὶ αὐτὴ ἡ συνείδησις εἶναι ποὺ τιμᾶται ἀπὸ τὸ προσκύνημα τῶν Μάγων...

★

Ἦσαν οἱ Μάγοι Χαλδαῖοι σοφοί, μὲ σκέψιν βαρεῖαν ἀπὸ γνῶσιν, μὲ στοχασμὸν εὐαίσθητον εἰς τὴν ἔρευναν, μὲ παρατήρησιν ἠσκημένην εἰς τὰς πέραν τῆς Γῆς ἀναζητήσεις. Ἡ ὅρασίς των ἰχνηλάτει εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου, ποὺ δὲν ἔχει παύσει νὰ γοητεύῃ. Καὶ πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτοὺς ὑπῆρξαν καὶ ἔρχονται ἀμέτρητοι κυνηγοὶ τῆς ἰδίας μεγάλης χιμαίρας. Σήμερον, μάλιστα, ἑτοιμάζονται νὰ θέσουν πόδα εἰς κόσμους ἀπιθάνους, μακρυνούς, εἰς τὰ ἄστρα, ποὺ ἄλλοτε μόνον ὁ μῦθος, μόνον ἡ φλεγομένη φαντασία ἐτόλμα νὰ ψαύσῃ. Καὶ εἶναι ὄντως τῶν συγχρόνων Μάγων τὰ ἐπιτεύγματα ἐκπληκτικά, ἱλιγγιώδη. Ἡ μέθη τῶν πραγματοποιήσεων φθάνει εἰς τὴν κορύφωσίν της. Καὶ ὅμως αὐτοὶ οἱ Μάγοι ὅ,τιδήποτε καὶ ὁσαδήποτε καὶ ἂν ἐπέτυχον, εἶναι ἀδύνατον, εἰς δεδομένην στιγμήν, νὰ μὴ ἀναζητήσουν τὴν πορείαν ἐκείνων, ποὺ ἐκόμισαν τὰ δῶρα των εἰς τὴν Φάτνην... Διότι θὰ μένῃ πορεία πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Πορεία πρὸς τὸ γνήσιον πνεῦμα. Πορεία πρὸς τὴν ψυχήν. Πορεία πρὸς τὴν πηγὴν τῆς ἐξάρσεως.

Καὶ εἰς ἕνα Κόσμον, ὅπου ἔχει ἀποδεσμευθῆ τὸ ἔνστικτον καὶ ἡ σύγχυσις κατακλύζει μὲ ἀκατάσχετον ὁρμητικότητα καὶ ἡ παρεξήγησις καλλιεργεῖται μὲ πάθος, εἴτε ἀπὸ ἄγνοιαν, εἴτε ἀπὸ δόλον, ἡ ὁδὸς πρὸς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ εἶναι ἡ μόνη ποὺ φωτίζεται καὶ φωτίζει. Εἶναι ἡ μόνη, ποὺ ἀξίζει νὰ ἀκολουθηθῇ. Διότι εἶναι καὶ ἡ μόνη, ποὺ ἀναπαύει, ἡ μόνη ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἠθικὴν τελείωσιν, εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην. Καὶ βέβαια. Τότε ἡ ζωὴ παύει νὰ εἶναι περιπέτεια. Ἤ, τοὐλάχιστον, παύει νὰ εἶναι μόνον περιπέτεια. Γίνεται καὶ δημιουργία. Καὶ χαρά. Καὶ λυρικὴ στροφή. Γίνεται ποίημα ἁπαλό, φαντασμαγορία ἥμερη καὶ αἰσιόδοξη, δονουμένη ἀπὸ τὴν ἐπιταγὴν τῆς ἐλπίδος, πάναγνον ἀληθινὸν προσκλητήριον, ὡσὰν αὐτό, ποὺ μεταδίδει ἡ Χριστουγεννιάτικη καμπάνα.

Κ. Δ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΣ

Καλὰ Χριστούγεννα

Ὁ περίφημος πίναξ τοῦ Βὰν Ντὺκ περὶ τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου: Ἡ Παρθένος, τὸ Παιδίον Ἰησοῦς καὶ ὁ Ἰωσήφ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ ΚΑΙ ΙΟΡΔΑΝΟΙ ΘΕΤΟΥΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ

ΠΛΗΘΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΕΙΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΑΖΑΡΕΤ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, 24.— Χιλιάδες χριστιανῶν προσκυνητῶν εἰσῆλθον σήμερον (χθὲς) ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰορδανίαν, κατευθυνόμενοι εἰς τὴν Βηθλεέμ, διὰ νὰ προσκυνήσουν εἰς τὸν ναὸν τῆς Γεννήσεως.

Κατέστη πλέον παράδοσις διὰ τὴν Ἰορδανίαν καὶ τὸ Ἰσραὴλ νὰ θέτουν τὴν ἡμέραν αὐτὴν κατὰ μέρος τὰς διαφοράς των καὶ νὰ βοηθοῦν τοὺς χριστιανοὺς προσκυνητὰς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν των καθηκόντων.

Οἱ περισσότεροι προσκυνηταί, οἱ ὁποῖοι διῆλθον σήμερον (χθὲς) τὴν μεθόριον τῆς διηρημένης πόλεως εἶναι χριστιανοὶ Ἄραβες, διαμένοντες εἰς τὸ Ἰσραήλ, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων κατέστη καὶ ἑορτὴ συναντήσεώς των μετὰ τῶν συγγενῶν των, τῶν διαμενόντων εἰς τὴν Ἰορδανίαν ἀπὸ τοὺς ὁποίους διεχωρίσθησαν τὸ 1948.

Ἐφέτος ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν 8.000 ἄδειαι εἰσόδου εἰς τὸν Ἰορδανικὸν τομέα τῆς Ἱερουσαλήμ. Οἱ ἐφοδιασθέντες μὲ τὰς ἐν λόγῳ ἀδείας ἠδυνήθησαν νὰ διέλθουν τὰς γραμμὰς σήμερον καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐπαναλάβουν τὸ αὐτὸ τὴν 7ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 18ην τοῦ ἰδίου μηνός, ἡμέρας ἑορτασμοῦ τῶν Χριστουγέννων ὑπὸ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ προσκυνηταὶ θὰ δυνηθοῦν ἐφέτος νὰ παραμείνουν εἰς τὴν Ἰορδανίαν τρεῖς ἡμέρας ἀντὶ τῶν δύο, ὡς ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἕκαστος δὲ ἐξ αὐτῶν θὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ποσὸν 4 λιρῶν στερλινῶν περίπου, ἀντὶ τῆς μιᾶς λίρας, ποὺ ἐπέτρεπον αἱ Ἀρχαὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

Μεταξὺ τῶν προσκυνητῶν συγκαταλέγονται ἐφέτος πολλὰ παιδιά. Πλέον τῶν 1.000 Βρετανῶν μαθητῶν θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἁγίαν Γῆν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων. Ἐπίσης ἄλλα 250 παιδιὰ θὰ ἀφιχθοῦν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκ Γαλλίας.

Αἱ τελεταὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς Βηθλεὲμ ἤρχισαν σήμερον (χθὲς) τὸ ἀπόγευμα, παρίστατο δὲ εἰς αὐτὰς ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς ἐπίσκοπος Ἀλμπέρτο Κόρι, ὁ ὁποῖος φέρει τὸν τίτλον τοῦ Λατίνου Πατριάρχου τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Σταυροφοριῶν. Ἀπὸ Ἰσραηλινῆς πλευρᾶς, τελεταὶ θὰ γίνουν εἰς τὴν Ναζαρέτ.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑ ΔΙΕΛΘΗ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Στεφανόπουλος ἀνεχώρησεν εἰς Πύργον Ἠλείας, ὅπου θὰ διέλθῃ τὰς ἑρτὰς τῶν Χριστουγέννων.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΓΡΓΩΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Κατὰ πληροφορίας ἐκ τῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, θὰ ἀναγγελθῇ προσεχῶς εὐρύτατον πρόγραμμα ἐκτελέσεως ἔργων πρὸς ἀναμόρφωσιν τῶν ἀεροδρομίων τῆς χώρας καὶ διάνοιξιν ἄλλων, πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Σχετικῶς, ἐγνώσθη, ὅτι ἐνεκρίθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις καὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν.

ΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΗΠΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 24.— Τὸ συμβούλιον Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ὑπολογίζει ὅτι κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, αἱ ὁποῖαι ἀρχίζουν σήμερον καὶ λήγουν αὔριον τὸ μεσονύκτιον θὰ φονευθοῦν εἰς τροχαῖα δυστυχήματα 500 ἢ 600 Ἀμερικανοί. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὰ Χριστούγεννα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐφονεύθησαν εἰς τροχαῖα δυστυχήματα 598 ἄτομα.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η ΦΑΤΝΗ

Πόσο εἶναι παράλογα τὰ σύνορα ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους τῶν διαφόρων λαῶν καὶ πόσο παράλογα τὰ σύνορα ἀνάμεσα στὶς σκέψεις. Σήμερα, ὅλος ὁ κόσμος προσατενίζει σὲ μιὰ Φάτνη καὶ ἡ ψυχὲς γεμίζουν ἀπὸ πραότητα κι' ἐλπίδα. Ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο νοιώθει συμπάθεια κι' ὅλοι ξεχωρίζουν τὴν ἡμέρα μ' ἕνα ἰσχυρὸ καὶ γαλήνιο μυστικισμό, ποὺ διαποτίζει τὶς καρδιές. Ἡ ἀντίληψη τοῦ σύμπαντος βρίσκεται τοποθετημένη ἐκεῖ. Ἡ γραφές, παλιὲς καὶ νέες, θρησκευτικὲς καὶ λαϊκές, κρατοῦν πλούσιο τὸ ὅραμά της, σὰν τὴν πιὸ ἀσάλευτη ἀλήθεια.

Ἡ ἱστορία τῆς Φάτνης εἶναι ἱστορία ἀκατάπαυστης ἐξάπλωσης. Ἡ πτώση τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ναοῦ, ἡ καταστροφὴ τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου, ἡ ἀποτυχία τῶν Σταυροφοριῶν, ὁ κόλαφος τοῦ Βονιφατίου, ὁ Γαλιλαῖος, ποὺ ξανάρριξε τὴ γῆ μέσα στὸ Ἰλιγγιῶδες διάστημά της, τὰ ἀπειροελάχιστα καὶ τὰ πιὸ ἰσχυρά, τὸ τέλος τῶν βασιλειῶν καὶ τὸ τέλος τῶν Κογκορδάτων, ὅλ' αὐτὰ παραπλανοῦσαν μόνον τὴς συνειδήσεις. Ἡ ζωὴ ἦταν ἐκεῖ ποὺ ἦταν ὁ Θεός, μέσα σὲ μιὰ Φάτνη. Αὐτὴ ἦταν ποὺ ξύπνησε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ μακρυνὴ καὶ βαθειὰ ἀπήχηση τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ». Κι' ἦταν ψαλμὸς γλυκύτατος, ποὺ ἔδωσε στῆς καρδιὲς ἕνα τρυφερὸ κι' ἕνα σίγουρο καταφύγιο. Γαλήνεψαν οἱ παλμοὶ καὶ χάθηκαν τὰ μυθολογικὰ δράματα... Ἡ Φάτνη ἦρθε νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἀκριβολογία σὲ κάτι ἀπόλυτο. Τὴν ἐγκαινίασε στῆς ἐπιφάνειες, ὅσο καὶ στὴς ἐσχατιὲς τῆς ὕλης. Τὴν ἐγκαινίασε στὰ ὑψηλά, ὅσο καὶ στὰ χαμηλὰ καὶ ἔφερε στὴ ζωὴ μιὰ θεμελιακὴ ἑνότητα. Τὰ θρησκευτικὰ κείμενα τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Ἰνδικὲς Γραφές: Βέδες, Μπαγκαβότ, Τζιτά, Βισνοῦ, Πουράνα, ἡ γῆ, τέλος, ὅλη... παίρνει τὸ ὑπέροχο καὶ ἄχραντο μήνυμα τῆς γέννησης. Ἡ Φάτνη ἀπετέλεσε τὴ σοφία ἐκείνου, ποὺ κατενόησε τὴν ἀγάπη. Τὸ σύμπαν ὁλόκληρο θερμαίνεται ἀπὸ τὴν ἴδια φωτιὰ ποὺ γίνεται θαῦμα ζωῆς καὶ ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὴ βαθύτερη πηγή, ποὺ κανεὶς δὲν ἔχει συνειδητοποιήσει τὴν καταγωγή της.

Κι' αὐτὴ τὴ στιγμή, ὅλοι εἴμαστε προσκυνητὲς καὶ σμίγουμε τὰ χέρια πάνω στὴν ἀνέκφραστη χαρὰ τῆς Γέννησης. Μπροστὰ στὴν ἀποκάλυψη τῆς σεπτῆς μεγαλωσύνης, ποὺ εἶναι παλιὰ ὅσο καὶ οἱ ἀναρίθμητοι αἰῶνες, ποὺ εἶναι φωτεινὴ ὅσο μιὰ ἡλιόλαμπρη Μέκκα στὴν καρδιὰ τῆς ἐρήμου, ἡ διάνοια ἐκεῖ γονατίζει ἠττημένη. Καὶ ἡ ὥρα αὐτὴ δὲν κλείνεται μέσα στὴν ἔκφραση, εἶναι κάτι ἀνεκλάλητο. Τὸ ἐμφαντικότερο σύμβολο, ποὺ γέμισε τὸν κενὸ χῶρο ἀνάμεσα σὲ οὐρανὸ καὶ γῆ κι' ἔγινε κύριο γεγονὸς στὴν ἱστορία. Οἱ λαοὶ κρατήθηκαν ἀπ' αὐτὸ τὸ λιτὸ ἄθρο τῆς Φάτνης, ποὺ ἔμεινε ἡ ἀφέντρα ἔννοια τῆς ἀγάπης καὶ ἡ συνισταμένη τῶν παλμῶν κάθε καρδιᾶς. Κι' αὐτὸ παρουσιάζεται στὸν ταπεινό, ὅπως καὶ στὸν ἁπλό. Παρουσιάζεται στὸ λυτρωμένο καὶ τὸν βεβαρημένο. Παρουσιάζεται σὰν ἐσώτερο φέγγος, παρουσιάζεται σὰ γαλήνη καὶ σὰ μεγαλεῖο. Καὶ δὲ ζητάει οὔτε λαμπροὺς φίλους, οὔτε ξεχωριστὲς εὐγένειες. Δὲ ζητάει οὔτε σαλπίσματα οὔτε λιβανωτοὺς θαυμασμοῦ.

Ἡ Γέννηση τὴν πᾶσα ὥρα ζῆ μέσα μας, μὲ τὸ βαθὺ νόημα τῆς ἀγάπης, ποὺ εἶναι ἀτραπὸς πρὸς τὴ γνώση καὶ ξεκίνημα πρὸς τὴ θάλασσα τοῦ φωτός. Ἡ εἰσροὴ τῆς ἱστορίας αὐτῆς εἶναι ἀνεξάντλητη καὶ κατακλύζεται μὲ αἰσθήματα ἀνεξερεύνητα. Ὑποδάλλει τὴν εὐφροσύνη της καὶ προσφέρει τὴ γνώση. Τί μπορεῖ νὰ πῇ ἐδῶ ὁ Καλβῖνος ἢ ὁ Σβέντεμποργκ, ὅταν ἡ θωπευτικὴ ἀνάερη παρουσία τοῦ νεογέννητου ὑπάρχει μέσα μας «ἐνώπιος ἐνωπίῳ»; Ποιὸς τολμᾶ νὰ παρεισδύσῃ ἐκεῖ ποὺ λαμπαδιάζει ἡ ἀγάπη; Τὸ ἀέναο αὐτὸ θαῦμα ὑπῆρξε ἐπίνευση τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἐκπροσωπήσει σὲ μιὰ δεδομένη στιγμὴ τοῦ χρόνου καὶ νὰ γίνεται τὸ θεῖο ρεῦμα διαδοχικῆς σειρᾶς μέσα στοὺς αἰῶνες.

ΕΥΑ

Ὁ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΤΟΝΙΖΕΙ ΕΙΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ ΤΟΥ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ ΛΥΣΙΣ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

ΕΦ' ΟΣΟΝ ΠΑΥΣΟΥΝ ΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΓΡΙΒΑΣ: ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΘΑ ΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ, ΑΣ ΤΟΛΜΗΣΟΥΝ ΝΑ ΕΠΕΜΒΟΥΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 24.— Εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν Ἰταλικὴν τηλοψίαν, ἀνακοινωθεῖσαν σήμερον ἐνταῦθα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως εἰς τὸ ὑποβληθὲν εἰς αὐτὸν ἐρώτημα περὶ τῶν προβλέψεών του ὡς πρὸς τὰς δυνατότητας ἐξευρέσεως εἰρηνικῆς λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ:

«Ὑπάρχει σήμερον Κυπριακὸν πρόβλημα, διότι, ἀντὶ νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερος ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ δικοῦ του τρόπου διακυβερνήσεως, ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν Σύνταγμα, περιέχον πολλὰ διαιρετικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν προστριβῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων τῆς νήσου καὶ ἀπεδείχθη εἰς τὴν πράξιν ἀνεφάρμοστον. Ἡ εἰρηνικὴ λύσις τοῦ Κυπριακοῦ δὲν εἶναι δυσχερής, ἐφ' ὅσον παύσουν αἱ ἐξωθεν ἐπεμβάσεις καὶ ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἀφεθῇ νὰ εὕρῃ μόνος του λύσιν διὰ συνομιλιῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων, αἱ διεθνῶς παραδεδεγμέναι ἀρχαὶ πρέπει νὰ σχηματίσουν τὸ πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον ὅπως ἀναζητηθῇ ἡ λύσις.

Σχετικῶς θὰ εἶναι χρήσιμοι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ μεσολαβητοῦ τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ κοινοῦ ἐδάφους διὰ τὰς συνομιλίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων τῆς νήσου».

Ἐπίσης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἀπηύθυνε χαιρετισμόν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστουγέννων, εὐχηθεὶς ὅπως αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἐπικρατήσουν τελικῶς καὶ εἰς τὴν Κύπρον.

ΑΣ ΤΟΛΜΗΣΟΥΝ ΝΑ ΕΠΕΜΒΟΥΝ!

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 24.— Ὁ στρατηγὸς Γρίβας, ἀρχηγὸς τοῦ Κυπριακοῦ στρατοῦ, σχολιάζων πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τὰς τουρκικὰς ἀπειλάς, ἐδήλωσεν:

«Ἂς δοκιμάσουν. Ἡ θάλασσα τῆς Κύπρου θὰ γίνῃ ὁ τάφος των. Ἀποδεχόμεθα τὴν πρόκλησιν!»

Ἐν τέλει, ὁ στρατηγὸς Γρίβας ὑπέμνησεν ὅτι ἀπὸ 2ετίας ὁ Κυπριακὸς στρατὸς εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἐπιφυλακῆς.

ΜΕ ΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΝΑΚΑΤΕΤΕΘΗ

ΕΥΝΟΕΙΤΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ 36 ΙΕΡΑΡΧΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Βάσει τῶν πορισμάτων τῆς κληροδοτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συγκριτηθείσης κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Στεφανοπούλου, ἀνακοικατετέθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Ἀλλαμανῆ τὸ νομοσχέδιον περὶ ρυθμίσεως ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, μὲ οὐσιώδεις τροποποιήσεις.

Οὕτω, διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου, προβλέπονται τὰ κάτωθι:

1) Ἡ ἀριστίνδην Σύνοδος δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ διὰ πράξεώς της τὰς γενομένας ἀπὸ 16—19 Νοεμβρίου 1965 ἐκλογὰς νέων ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως ταύτης, θὰ ἐκδοθοῦν τὰ οἰκεῖα Β. Διατάγματα ἐγκαταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως.

2) Διὰ τὸν ἤδη κατέχοντα τὸν θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι 16ης Νοεμβρίου 1965 μητροπολίτας, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ὁδίου ἡλικίας τοῦ 88ου ἔτους, ἀλλὰ μένουν αἱ διατάξεις περὶ παραπομπῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴ πρὸς γνωμοδότησιν περὶ τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των.

3) Διὰ Β. Διατάγματος, καθορίζονται τὰ τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τῶν χριστιανῶν διὰ βαπτίσεις, γάμους καὶ κηδείας, ὡς καὶ τὰ τῆς δικαιοτέρας κατανομῆς τῶν ἐκ τῶν ἱεροπραξιῶν τούτων ἐσόδων μεταξὺ τῶν πλουσίων καὶ πτωχῶν ἐνοριτῶν τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης καὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων πόλεων καὶ ἀναπροσαρμόζονται τὰ περιεχόμενα, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἰς τὸν ΟΔΕΠ δικαιώματα, τῶν ἀρχιερέων ἐκ γάμων καὶ διαζυγίων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι αἱ γενόμεναι ὑπὸ τῶν Ἱερωτάτων μεταθέσεις καὶ ἐκλογαὶ μητροπολιτῶν, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 181)65 ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνοστολῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἐπίσης συγκροτεῖται διοικοῦσα Ἱερὰ Σύνοδος ἐξ 9—12 μελῶν, τῆς ὁποίας ἡ θητεία λήγει ὅταν ἐπικυρωθῇ νομοθετικῶς ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου, ἱδρύεται μητρόπολις Νικαίας, ὁριζομένων καὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς, ὡς καθωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 ὁρίζεται ὅτι, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συγκροτηθησομένης Ἱερᾶς Συνόδου, ἄρχεται νέα συνοδικὴ περίοδος, καλοῦνται δὲ πρὸς συγκρότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου οἱ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότεροι μητροπολῖται. Ἡ νέα αὕτη συνοδικὴ περίοδος θὰ λήξῃ τὴν 30) 9)67.

Προβλέπεται ἐ